

کافه خاطره صبا؛ گفت و گو با جمشید شاه محمدی

عاقبت سیلی های ناخافل به مهران مدیری

احمد محمد اسماعیلی
گفت و گو

بلند بالا، باوقار و متین و توانمند در ایفای نقش های مختلف پدران دلسوز ایرانی متعلق به طبقه مرفه از ویژگی های جمشید شاه محمدی بازیگر پیش کسوت سینما و تلویزیون در بیش از ۵ دهه فعالیت کاری اش است. هنرمندی که تحصیلات هنری اش را در دهه چهل در آمریکا به پایان رساند و در دهه شصت و هفتاد جزو بازیگران توانمند و مهم سینما و تئاتر شد و با جمشید مشایخی دفتر تولید و فیلمسازی را بنا نهادند. شاه محمدی در آثار بزرگانی نظیر فریدون جیرانی، داود میر باقری، محمدرضا هنرمند، دری و خیلی از نام های دیگر حضور موثری داشت. با این بازیگر و تهیه کننده به مرور دوران کاری اش از دهه چهل تا به امروز پرداخته ایم.

اواخر دهه چهل برای ادامه تحصیل به آمریکا رفتید. دورانی که کمتر جوانی فرصت و امکان این کار را پیدا می کرد. آیا به دلیل اینکه در آن دوران هنوز دانشگاه های ایران به صورت جدی فعالیت نمی کردند این کار را انجام دادید؟

در آن سالها تازه دانشکده هنرهای دراماتیک فعالیتش را شروع کرده بود و من بر اساس علاقه و تصمیم خودم تصمیم رفتم به آمریکا و نیویورک را گرفتم.

آیا دوست و آشنایی در نیویورک داشتید که آنجا را برای تحصیل انتخاب کردید؟

یکی از دوستانم که در ایران سال های قبل با هم رفاقت داشتیم من را به فریدون گله معرفی کرد و گله به من گفت در دانشگاه نیویورک سینما می خواند و من سوال کردم راهکار ورود و تحصیل در این دانشگاه چگونه است و گله من را راهنمایی کرد. گله در آن زمان سال دوم دانشگاه بود. من هم به آنجا رفتم و تحصیلم را شروع کردم و رفاقت مان ادامه پیدا کرد.

چند سال دوران تحصیلتان زمان برد؟

شش سالی در نیویورک درس خواندم. دانشگاهی که لی استراسبرگ در آن تدریس می کرد.

آیا در دوره شما بازیگر معروفی بود یا در سال های بعد در سینمای آمریکا توانست به فعالیت بپردازد؟

در همان سالها آل پاچینو به تازگی از این دانشگاه فارغ التحصیل شده بود.

آیا در محیط بیرون دانشگاه هم توانستید فعالیت داشته باشید؟

بله، در چند کار تلویزیونی بازی کردم. در یکی از سریالها با نام «میخک های سرخ» نقش اول را بازی کردم. سریالی که ساختار کمدی فارس داشت.

در دهه های بعد اغلب بازی های شما در نقش های جدی و اجتماعی بود و کمتر کمدی بازی کردید؟

بله، در تئاتر آف آی برادوی هم نمایش «سخن ناگفته» نوشته تنسی ویلیامز را کارگردانی کردم. تز پایان نامه ام هم در دانشگاه آثار تنسی ویلیامز بود. البته تئاتر آف آی برادوی با برادوی تفاوت دارد و جای جدایی است.

«سخن ناگفته» جزو کارهای مهجور و کمتر شناخته شده ویلیامز محسوب می شود؟

بله، به اندازه سایر کارهای ویلیامز شناخته شده و مطرح نیست.

برای تز پایان نامه تان در چه نمایشی بازی کردید؟

در نمایش «همسر یهودی» بر توتل برشت بازی کردم. در این نمایش نقش اصلی کار که یک پزشک آلمانی بود را بازی کردم. این نمایشنامه برشت را در ایران ترجمه کردم و بعد از بازگشت دوباره در آن به همراه فخری خورش بازی کردم.

این نمایش در کدام تماشاخانه اجرا شد؟

به صورت زنده برای شبکه دو ثابت پاسال ضبط و